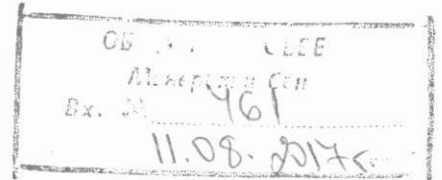

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ХАСКОВО

Изх. № 2018
Дата: 10.08.17

ДО
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
МИНЕРАЛНИ БАНИ

Приложено, изпращаме Ви заверен препис на **Решение № 475** от **12.07.2017 г.** постановено по адм. дело № **330/2017 г.** по описа на Административен съд – Хасково за **СВЕДЕНИЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ.**

Приложение: съгласно текста

Съдия.....
/ В.Желева/

РЕШЕНИЕ

№...485..

12.07.2017 г. гр.Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ХАСКОВО в открито съдебно заседание на двадесет и първи юни две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВАСИЛКА ЖЕЛЕВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. ЦВЕТОМИРА ДИМИТРОВА
2. РОСИЦА ЧИРКАЛЕВА - ИВАНОВА

Секретар: Мария Ченгелова

Прокурор: Николай Гугушев

като разгледа докладваното от съдия В.Желева адм.дело №330 по описа на съда за 2017 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по Раздел III от Глава десета на АПК.

Образувано е по протест на Прокурор при Окръжна прокуратура – Хасково, срещу чл.19, ал.1, т.10 от Наредба за условията и реда за записване, отписване и преместване на децата в предучилищна възраст в общинските детски градини на територията на Община Минерални бани.

В протеста се твърди, че при извършена проверка на посочената наредба била установена незаконосъобразност на разпоредбата на чл.19, ал.1, т.10. В Наредбата било предвидено при приемане на деца в първа възрастова група класирането да се извършва по предвиден критерий за деца от семействата, в които поне един от родителите работи в системата на образованието, носещ 1 точка за класирането. В случая преценката за законосъобразност на тази разпоредба била на основата на нормите на ЗЗДискр. За да е налице дискриминация, било необходимо или едно лице да е третирано по-неблагоприятно спрямо друго, в сравнима ситуация, на основата на признак, защитен по смисъла на чл.4, ал.1 от закона, или видимо неутрална разпоредба да поставя едно лице, на основата на защитен признак, в по-неблагоприятно положение спрямо друго. Забраната за неравно третиране на основата на защитените признаци била всеобща – аргумент от чл.1 от ЗЗДискр. Това означавало, че неравенството можело да е резултат и на правна норма. Естеството на въведеното с Наредбата правило в случая налагало извода относно наличието на пряка дискриминация, тъй като разликата произхождала от качества на родителите, или поне един от тях. В този контекст се касаело за произход по смисъла на СК. Видно било от смисъла на нормата, че произходът на другите деца, чиито родители не работели в системата на образованието, отричал правото им да участват в класирането за прием наравно с децата на такива родители. По този начин била осъществена пряка дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. Пряката дискриминация била абсолютно забранена от закона, освен в случаите, регламентирани в чл.7, ал.1 от ЗЗДискр., където, при изчерпателно изброяване, се определяли обстоятелствата, при които неравното третиране на основата на някой от признаците по чл.4, ал.1 от закона не представлявала дискриминация. Въведеният критерий в Наредбата не попадал в нито една от хипотезите на чл.7, ал.1 от ЗЗДискр., което се потвърждавало от граматическото тълкуване на нормата, което задължително било стриктно, тъй като разпоредбата позволявала изключение от принципа за равно третиране. Предвид изложеното се предлага да бъде отменена разпоредбата на чл.19, ал.1, т.10 от Наредба за условията и